

Dekanat Mosty Wieś Piaski jest znana od XVII w. jako majątek Sapiehów, za czasów których w 1682 r. (lub 1782) był pobudowany kościół. Ostatni drewniany kościół był pobudowany tu w 1857 r. (lub 1877) przez hrabiego Wacława Krasickiego i poświęcony pod wezwaniem Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny.

W latach 1900-1914 nad miasteczkiem wzniósł się nowy, już murowany, kościół z kamienia ciosowego w stylu neogotyckim pobudowany według projektu inżyniera Daniewa. Budowa prowadzona była na środki parafian. Obecnie świątynia ma inny tytuł – Matki Bożej Różańcowej. Przy tym pod kościół oddano nową placówkę, 80 m na południe od starej, bliżej centrum miasteczka. Na byłej placówce dotychczas jest pustka, obsadzona drzewami. Przed II wojną światową liczba wiernych w parafii Piaski sięgała 1500 osób. † W 1945 r. kościół był zamknięty, i podczas bezbożnych dziesięcioleci panowania władzy sowieckiej mieściła się w nim przechowownia zboża. Świątynię zwrócono w 1989 r. Renowację kościoła przeprowadzono w latach 1991-1997. Przed kościołem ustanowiono wysoki drewniany krzyż z odznaczeniami misji redemptorystów (1999 r.) i franciszkanów (2000 r.). Ciekawy krzyż przydrożny, na wzór maltańskiego, ustanowiony jest przy wjeździe do wsi od strony Miżewa. Kościół jest jednowieżową prostokątną w planie bazyliką z pięcioscienną absydą, flankowaną dwoma niedużymi zakrystiami i transeptem, którego szczyty uwieńczone są „rycerskimi” frontonami i spiczastymi hełmami. Ściany umocowane są płaskimi przyporami. Wejście główne oznaczone jest ryzalitem, uwieńczone ośmiościenną wieżą-dzwonnicą pod wysoką walmową kopułą (znajduje się tam dzwon 1780 r.).

Wnętrze kościoła, podzielone na trzy nawy trzema parami kolumn, pokryte systemem gwiaździstych sklepień na podporowych spiczastych arkach. W świątyni znajdują się trzy rzeźbione ołtarze neogotyckie, dzieło rąk artysty F. Stryjeckiego (1993 r.) na środki rodziny Piekarskich z Toronto i Londynu ku pamięci rodziny Suchockich. Ołtarz główny to tytułowy ołtarz Matki Bożej Różańcowej, lewy ołtarz boczny jest poświęcony św. Maksymilianowi Kolbemu, a prawy – Najświętszemu Sercu Pana Jezusa. Chór organowy został wykonany na kształt balkonu. i podczas bezbożnych dziesięcioleci panowania władzy sowieckiej mieściła się w nim przechowownia zboża. Świątynię zwrócono w 1989 r. Renowację kościoła przeprowadzono w latach 1991-1997. Przed kościołem ustanowiono wysoki drewniany krzyż z odznaczeniami misji redemptorystów (1999 r.) i franciszkanów (2000 r.). Ciekawy krzyż przydrożny, na wzór maltańskiego, ustanowiony jest przy wjeździe do wsi od strony Miżewa.

Kościół Matki Bożej Różańcowej w Piaskach

Wpisany przez Антон Шыдлоўскі
21.01.2012 01:00

Kościół jest jednowieżową prostokątną w planie bazyliką z pięciościenną absydą, flankowaną dwoma niedużymi zakrystiami i transeptem, którego szczyty uwieńczone są „rycerskimi” frontonami i spiczastymi hełmami. Ściany umocowane są płaskimi przyporami. Wejście główne oznaczone jest ryzalitem, uwieńczone ośmiościenną wieżą-dzwonnicą pod wysoką walmową kopułą (znajduje się tam dzwon 1780 r.).

Wnętrze kościoła, podzielone na trzy nawy trzema parami kolumn, pokryte systemem gwiaździstych sklepień na podporowych spiczastych arkach. W świątyni znajdują się trzy rzeźbione ołtarze neogotyckie, dzieło rąk artysty F. Stryjeckiego (1993 r.) na środki rodziny Piekarskich z Toronto i Londynu ku pamięci rodziny Suchockich. Ołtarz główny to tytułowy ołtarz Matki Bożej Różańcowej, lewy ołtarz boczny jest poświęcony św. Maksymilianowi Kolbemu, a prawy – Najświętszemu Sercu Pana Jezusa. Chór organowy został wykonany na kształt balkonu.